

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

November.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](#)

NOVEMBER.

1. Cùm alicuius virtutis deside-
rio duceris, eorum te San-
ctorum opem implorare oportet,
quibus eius eximia laus tribuitur.
Sicut enim, qui munus aliquod mi-
litare à Principe terreno obtinere
cogitat, citius illud abstulerit, si
summo eius copiarum duce, illius-
que tribunis, quam si aulæ Præfe-
cto, aliisque magistratibus conci-
liatoribus sit usus. Ita cùm forti-
tudinem à Deo exspectamus, Mar-
tyribus; cùm Pœnitentiam, Con-
fessoribus commendati esse studea-
mus. *B. Aloys. Vitæ, l. 2. c. 5.*

2. Proprium Diuinæ Bonitatis
est, ea vehementius defendere, quæ
à diabolo acrius oppugnantur; &
firmius communire, quæ hostis de-
moliri conatus est; laborisque,
quem repugnando ceperis, magni-

L tudi

tudinem consequentis consolatio-
nis magnitudine compensare.
S. Ignat. Vita, l. 5. c. 10.

3. Cùm anima se totam effude-
rit in amorem, quantum est hoc ad
illius fontis perenne profluium?
ait S. Bernardus. Et hoc est illud,
quod nos perurgere omnino debet,
vt omni studio, ac diligentia, nullâ
re prætermissa, quæ ad id conduce-
re possit, ad amoris proprij mortifi-
cationem, diuinique augmentum
non segniter accendamus, donec
cum sponsâ dicere liceat; *Ordina-*
uit in me charitatem: hoc est, ve-
xillum, & præsidium amoris super
nos mirâ dignatione constituit.
P. Claud. ep. 13.

4. Si per me aliquid præclarè in
obsequium Dei, & bonum proximi
fieret, non meum id esset, sed Dei,
qui talia per me faceret quidem, sed
non aliter, quàm cùm per Sampso-
nem

nem in mandibula asini mille Philisteos peremit. Quid poterat Sampson gloriari, cùm ad hoc facinus habuerit arma minimè apta? sed ità conueniebat fieri, ut manifestum esset, omnem gloriam operis deberi Spiritui Sancto, qui in Sampsonem irruerat, animumque, & brachium eius corroborauerat. Et hinc forsitan etiam non leonis, vrsi, vel equi, animalium naturâ pugnacium, os ei dedit in manum, sed asini timidi, & ignavi. P. Vincent. l. 2. Vitæ, c. 4.

5. Faber, qui accendit ignem inferni, non est aliis, quam Amor. Flatus Domini, Spiritus Dei, Amor Dei succedit eum, Isa. 30. ipse dat vires huic flammæ, & excitat eam. O incendium incendij! incendium suppliciorum, ortum ex Amoris incendio! Accendit illum ignem, ut accendat corda nostra alio igne, sui amoris. O amorosa inuentio! Quid

* L 2 am-

amplius potuit facere? non suffici
velle, parum est hortari, adiungit
mandatum, complet præmio, ob-
signat supplicio. *P. Vincent. in St.
raph. l. 1. c. 29.*

6. Neque vos proximo inutiles
esse credatis, quamdiu affectiones
huiusmodi sentitis. Quia præter fru-
ctum vestrum, multis modis illi vos
fructuosos præbetis: in primis qui-
dem præsenti labore, & illius susci-
piendi intentione; cum vos omnino
totos ad eius instructionem, & ædi-
ficationem formetis. Etenim qua-
do miles egregijs armis ad sua coe-
pta se munit, nemo laborem eius ad
obsequium sui Principis spectare
negauerit; licet antè moriatur,
quam vota sua implere potuerit.
S. Ignat. ep. 2.

7. Tam congruenter omnibus
vt omnes lucifaciatur, sapiens homi-
num piscator, Christique ministra-

sc

NOVEMBER. 179

se attemperare debet, vt omnia
omnibus fiat, & non sibi, sed fratri-
bus viuat in Christo. *S. Ignat. lib. 5.*
Vita, c. 11.

8. Ægritudines aliquorum pro-
ueniunt magis à debilitate animæ,
quam corporis. Vnde magis indi-
gent excitatione virtutum, quam
adminiculis corporalium fomento-
rum. *P. Vincent. Vita, l. 1. c. 12.*

9. Si seculares homines, qui co-
ràm principe aliquo adstare debent,
grati in eos esse solent, quorum in-
dicio, vel infectam sibi esse corporis
faciem, vel aliud quidpiam non or-
natè compositum, intelligunt :
quanto maiorem gratiam habere
debet is, cui ab alio indicatur, qui-
bus maculis anima foedetur, vt antè
conspicuum Dei lotus, ac purus ve-
niat? *B.P. Borg. ad Socios Aquit.*

10. Si infelicia prorsus putaren-
tur corpora, quæ suis ponderibus,

L 3 gra-

grauitate scilicet, vel leuitate, sed
loca non peterent; longè procul
dubio maior miseria nostra fuerit,
nisi assiduè tendamus ad Deum.
Quod tunc verè fit, cùm actus no-
stri ab ipsius amore, & mouentur in
ipsum, & diriguntur. P. Claud.
ep. 13.

11. Subiectio, quæ hominem Deo
coniungit, vt recipere possit eius
influxum, & motiones ad sanctam,
& infallibilem eius voluntatem di-
rectas, tam est sublimis, vt nos col-
locet supra totum mundum; & fa-
ciat sine comparatione maiores,
quàm sint bona, quibus blandiun-
tur nobis res humanæ, & mala, qui-
bus nos terrent. P. Vincent, l. 2. vi-
ta, c. 13.

12. Huc spectant inimici consi-
lia, vt vos solicieti, atque auxij, ne-
que vobis ipſi, neque alijs, quibus-
cum versamini, emolumento sitis.

Itaque

Itaque illud insurrit; Quid agitis? an non videtis vos vestris conatibus oleum, & operam perdere? Huiusmodi cogitatione eorum, qui se ad Dei obsequium contulerunt, plerique tentantur. Cui quidem ut fortiter, constanterque resistatis, vos vehementer etiam atque etiam rogo. Usque eò enim hæc pestis pietati, perfectionique virtutis perniciosa est, ut non modò nos ab instituto cursu retardet, verùm etiam cum magnâ animi molestiâ, atque angore deducat. S. Xauer. l. 3. ep. 5.

13. In diuinis rebus, qui nimis prudentes esse volunt, haud sæpe magna præstant. Nunquam enim se ad ea, quæ pulcherrima sunt, admouebitis, qui eorum difficultates, & ancipites euentus scrupulosè cogitat, aut anxiè nimis reformidat. S. Ignat. S. Ite, l. 5. c. 11.

L 4 14. Ope-

182 NOVEMBER.

14. Operemur omnia opera nostra in conspectu Dei, ac Domini nostri, dicamusque cum Prophetâ; Propter hoc letatum est cor meum, Et caro mea requiescat in se. Nec quisquam miretur, si ne corpore quidem quieto, & tranquillo viuat, cum nullam dat operam, ut Deum semper præsentem habeat. Neque enim hoc donum confertur ijs, qui illud minus aestimant; sed qui in eo assequendo plurimum elaborant.
B. P. Borg. ad Socios Aquit.

15. Qui in humilibus, & abiectis ministerijs versantur, impensè, enixèque illa exequi, & quam maximum humilitatis fructum ex ijs capere studeant: credantque nihil eo tempore gratius Deo ab se fieri posse; memores minora munia rudimenta esse maiorum: segnem in infimis animum non solere in summis excellere: contrâ-

que

que alacrem in paruis, facile in magnis quoque vigere. *S. Xauer. Vitæ, l. 6. c. 15.*

16. Non abundantia scientiæ, sed sensus, & gustus rerum interior, desiderium animæ explere sollet. *S. Ignat. lib. exere.*

17. Experienciam patet, non ignavos, ac tepidos, sed ardentes, & gnauos in obsequio diuino, animi pace, & tranquillitate potiri. Et merito quidem: dum enim in virtutia sui ipsorum laborant, ut amoris proprij se à vinculis laxent, usque ab imis fibris mœstitiam, mœrorem, ahosq; turbulentos motus animi euellunt, & sensim sine sensu virtutum habitudines suis animis induunt: à quibus parati, quasi natura duce, deinceps operantur, & ad sanctam à Deo percipiendam lætitiam, consolacionemque parantur: quia Vincenti

L 5 dabo

184 NOVEMBER.

dabo manna absconditum. S. Ignat.
ep. 2.

18. Quām beatum est vivere
quotidie moriendo, nostrāsq; frau-
gendo voluntates, vt quāramus
non quā nostra sunt, sed quā Iesu
Christi! S. Xauer. l. 1. ep. 1.

19. Ut ad credenda, quā Catho-
lica Fides proponit, toto animo, af-
fēnsūque vestro statim incumbitis:
sic ad ea facienda, quācunque Su-
perior dixerit, cōeco quodam impe-
tu, voluntatis parendi cupidæ, sīnē
vllā prorsus disquisitione, feramini.
S. Ignat. ep. 1.

20. Omni contentione elabo-
randum, vt id, quod sequimur, asse-
quamur: & perfectionis viam in-
gressi, perueniamus ad id, quod in
religione perfectissimum est. Id adi-
pisci haud difficile, si nos Deo to-
tos, penitūque commiserimus, &
diuinæ illius prouidentiæ, yniuer-
sum

sum orbem terrarum gubernanti,
habuerimus fidem: quâ vnicuique
dat gratiam secundum mensuram
donationis Christi, & Superiori, ut
regat; inferiori, ut obediatur, faculta-
tem tribuit. *S. Ignat. Vitæ, l. 5. c. 4.*

21. Cùm tot naturæ egestates,
& æruminæ leuari nequeant, nisi
ab eâ, quæ polleat, & charitate,
quâ velit; & potestate, quâ labo-
rantibus queat opitulari; quantum
in utroque Maria valeat, ex eo,
quòd præpotentis Dei mater est,
manifestò perspicitur. *P. Claud.*

ep. 13.

22. In ingressu religionis, vel
post ingressum, resignatus, hoc est,
propriâ exutus, atque ab alienâ
pendens voluntate omnino esse
debeo, in conspectu Dei, ac Do-
mini nostri, eiisque qui loco Dei
mihi præest; & optare, ut ille me
gubernet, ac regat, qui abnega-
tioni

186 . NOVEMBER.

tioni mei proprij iudicij, & intellectus iniugilet. S. Ignat. Vite, l. 5.
c. 4.

23. Omnes vires impendat ho-
mo Societatis in deuotionem, &
reuerentiam SS. Trinitatis; & ad
hunc finem distribuat diem: ma-
tutinum tempus usque ad Missam,
& quae in illo facturus est, offerat
Patri: reliquam partem usque ad
noctem Filio, noctem Spiritui San-
cto. Cum erit opus alicuius rei me-
minisse, commendet Patri aeter-
no, cum tota suâ memoriâ, vt re-
cordetur beneficiorum, Passionis
Christi, horae mortis &c. Si quid
oblitus est, cuius meminisse oport-
eat, recurrat ad Patrem aeternum.
Cum recordatur suorum peccato-
rum, deploret ea coram Patre
aeterno: cum turpes imagines oc-
currunt memoriae, à Deo Patre pe-
rat, vt eas depellat. Idem erga Fi-
lium

lum faciat circa intellectum; idem
erga Sanctum Spiritum circa vo-
luntatem. *B.P. Borg. Monit. spirit.*

24. Quicunque seculo renun-
ciant, ut Christum perfectius se-
quantur, omnia etiam, quæ seculi
sunt, debent repudiare, atque obli-
uisci; ut cælestia studiosius medi-
tari, atque ardentiū possint con-
cupiscere. Itaque vrbanitatis offi-
cia fugiunt, vt quæ Dei sunt, im-
pensè curent. *S. Ignat. Vitæ, l. 5.
c. 5.*

25. Adquem finem estis vocati,
infractis animis enitimihi; cùm tot
eius causâ vobis à Deo auxilia, &
instrumenta suppetant. Hæc in-
strumenta sunt omnia gratiæ dona
spiritualia, quibus nos in omni bo-
no opere, nos, inquam, à naturâ
ipſi adeò aduersos, rebelles, con-
sumaces hactenus præuenit, & præ-
venire dignatur. Hæc instrumenta
sunt

sunt incredibiles promissiones sui gloriæ , ut communione suæ præstantiæ , quod ipse est naturâ , nos gratiâ euadamus . Instrumenta denique tota ista rerum yniuersitas est . *S. Ignat. ep. 2.*

26. Admirabilis quidem est auium tam varia multitudo , tantaque varietas : sed non sunt minus admirabiles considerationes illæ viorum Dei , qui , auium more , solent in contemplatione in cœlum ascendere . Utque itineris sui nullum aues vestigium relinquunt ; ita plerumque accidere solet ijs , qui , in contemplatione positi , in sublime tolluntur . Fiunt enim adeò extra se , spiritûs virtute , & consideratione bonitatis Dei , sapientiæ , potentia , atque clementiæ dulcedine in altum sublati , ut nullum videantur itineris sui vestigium reliquisse . *B.P. Borg. tract. 6.*

27. Opti-

27. Optimum medium ad hoc,
ut semper hilariter, & cum consola-
tione viuamus, est, occupari sem-
per in benefaciendo proximis, &
non dimittere ullam occasionem id
agendi. Et si hæc consolatio senti-
tur in beneficijs corporalibus, quan-
to maior erit in benefaciendo ani-
mæ proximi, procurando ei bona
supernaturalia Gratiæ, & Gloriæ?

P. Vincent. de Verâ Letit.

28. Quemadmodum mendicus,
qui circum domos, aliorum beni-
gnitatem implorat, exploratū habet,
non præstantissimas vestes, quæ in
reditibus sint, sed maximè laceras, at-
que obsoletas; itēmque ceterarum
rerum, quod postremi pretij sit, sibi
datum iri: ad idem exemplum no-
bis, si verè paupertatem amamus,
persuasum esse debet, quæ domi ab-
iectissimæ notæ sunt, nobis tribui
oportere. B. Aloys. Vitæ, l. 2. c. 5.

29. Amor

29. Amor Dei est circulus perpetuus, qui incipit à Bonitate increatâ, & communicatur creatæ, ut eam perficiat, & conuertat ad se, propter gloriam suam. Sicut Sol communicat lumen suum terræ, non ut in eâ remaneat; sed ut vapores trahat à terrâ, & in seipsum conuertat; ut videantur alter quidam Sol, ad demonstrandam vim sui luminis, & influxus. *P. Vincent. de diuin. amore, c. 3.*

30. O bona Crux! Si capis hoc, sapis. Breuissima via perueniendi ad apicem virtutum, præcipue charitatis, via est, quâ itur ad montem Caluariæ, ut ibi crucifigamur. Si cui multa Deus immittit, quæ patiatur, signum est, quod eum valde amet, & compendio sanctum facere velit. *P. Vincent. l. 2. Vita, c. 13.*

DE-